

ಚಂಕ್ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಅವನಡೆಗೆ ಬಾಗಿರು. ಹಾಗೇ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಓಸುಗುಟ್ಟಿದ.

‘ಏನು ಗೊತ್ತಾ ಮಿತ್ರಾ? ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಾನೂ ರೋಷಿಯಾ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮದ್ದೆ ಆಗ್ರಾ ಇದ್ದೀವಿ.’

ಔಷಧದ ಬದಲಿಗೆ ಬೆರಳನ್ನೇ ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಐಕಿ!

ಇತ್ತ ನಗು ನಗುತ್ತ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಂಕ್‌ನ ಮುಗ್ಧ ಮೊಗದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೃಗನತೆ ಆವರಿಸಿತು. ವಿಷಾದದಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸಿದ—

‘ಆದರೆ, ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗೋದು ನನ್ನ ರೋಷಿ ಕಡೇ ಗಳಿಗೆ ವರೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ! ಇದೇ ನನ್ನ ಭಯ! ಯಾಕಂದ್ರೆ... ಹೀಗೆ ಓಡಿಬಿಡೋಂಥ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡು ವಾರದಿಂದ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದೀವಿ. ಆ ಹುಡುಗಿಯೋ.. ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಋಶಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ... ಆದ್ರೆ ಅದೇ ಸಂಜೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾರಾಸಗಣಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ!’

ಸದ್ಯ ಇವತ್ತೇನೂ ಹಾಗಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರೋನಿ. ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಜತೆ ಹೊರಟು ಬರಲು ರೋಷಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ತೀರ್ಮಾನ ಬದಲಿಸದೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗೂ ಇದ್ದಾಳೆ. ಆದ್ರೂ... ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ನೆರವೇರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇದೆಯಲ್ಲ? ಅದೇ ಭಯ ನನಗೆ! ಎಲ್ಲಿ ಕಡೇ ಗಳಿಗೆಲಿ ‘ಅದೆಲ್ಲ ಬೇಡ ಕಳೋ...’ ಅಂದು ಬಿಡುತ್ತಾಳೋ?’

‘ಏನೋ ಔಷಧಿ ಬೇಕು ಅಂದ್ಲಲ್ಲ?’ ಐಕಿ ಒರಟಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಚಂಕ್ ಅನ್ನಮನಸ್ಸನಾಗಿದ್ದ. ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಂಥ ನಡವಳಿಕೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಋಶಿ ಋಶಿಯಾಗಿರುವುದು ಅವನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಇವತ್ತೇಕೋ ಆತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಖಿನ್ನನಾಗಿದ್ದ. ಹಾಗೇ ಕೂತಲ್ಲೇ ಬಾಗಿ, ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪೇಪರು ತುಂಡೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಸುರುಳಿ ಮಾಡಿದ. ಬೆರಳ ತುದಿಗದನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ. ಶೂನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗೋಣಗಿದ—

‘ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.... ಈ ರಾತ್ರಿಯ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮನನೇನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿರೋನಿ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಹಜಾರದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೊಸ ಹೂಗಳು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಕಾಯುತ್ತಾ ಕೂತಿವೆ. ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ ಸವಿಯಾದ ಹಾಲು—ಹಣ್ಣು ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಒಂಭತ್ತೂವರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪುರೋಹಿತ ಬಂದು ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯ ಆಗಲೇ ಬೇಕು.’

ಅರ್ಧನಿಮಿಷದ ನೇತ್ರನಾಗಿ, ಸ್ವಗತವೋ ಎಂಬಂತೆ ಉಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಂಕ್. ಆದರೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕನಸುಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಏನೋ ಅನುಮಾನ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ! ಜೇಬಿಂದ ಕರವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಖವೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದುಕೊಂಡ.

‘ದೇವರೇ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವತ್ತು ರೋಷಿ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ?’

‘ಅಯ್ಯಾ ಚಂಕ್, ನೀನು ಅದ್ಯಾವ ಔಷಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೋ... ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ... ನಂಗೆಂತು ಏನೂ ತಿಳೀತಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ...’ ಐಕಿ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಗುಡುಗಿದ.

‘ಇನ್ನು ಆ ಮಿ.ರಿಡಲ್‌ಗೋ, ನನ್ನ ತಲೆ ಕಂಡ್ರೇನೇ ಆಗಲ್ಲ... ಸಿಡಿ ಸಿಡಿದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ..’ ಚಂಕ್ ತನ್ನದೇ ರಾಗವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದ— ‘ಧಡಿಯು!... ದಾಂಠಿಗ! ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ನನ್ನ ರೋಷಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆ ಸಣ್ಣ ರೂಮಿಗೆ ಅವನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಆ ರೋಣಿಯ ಯಾವೂತ್ತೋ ನನ್ನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಿಡಿದ್ದ!’

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕೆಲಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಚಂಕ್ ಮತ್ತೆ ತಾನೇ ಮಾತಾಡಿದ.

‘ನಾನೂ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ..

ಗೊತ್ತಾ? ನನ್ನನ್ನು ಮದ್ದೆ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ರೋಷಿ ಯಾವೂತ್ತೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.’

‘ಇಲ್ಲದ ಪುರಾಣ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ನಂಗೆ ಸುತಾರಾಂ ಪುರುಸೊತ್ತು ಇಲ್ಲ

ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ.... ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಔಷಧ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ನಾನು....’ ವ್ಯಗ್ರನಾಗಿ ಐಕಿ ಕಿಡಿ ಕಾರಿದ....

‘ತಾಳು ತಾಳು ಮಿತ್ರಾ... ಸಿಟ್ಟಾಗ ಬೇಡಪ್ಪ....’ ಚಂಕ್ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಒಲಿಸುತ್ತಾ ಗೋಗರಿದ—

‘ಕೇಳಿಲ್ಲ.... ನನ್ನ ರೋಷಿ ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿ ಯಾವೂತ್ತೂ ವಿಮುಖವಾಗಲೇಬಾರದು. ಹೀಗೆ, ಪ್ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂಥ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಔಷಧಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ರ ಇದೆಯೋ... ಪ್ರೀತ್?’

ಯಾವುದೋ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಆ ಕೂಡಲೇ ಐಕಿಯ ತುಟಿ ವಕ್ರವಾಗಿ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು. ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದಾದವು. ಹಾಗೆ ಅವನಿನ್ನೂ ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ... ಚಂಕ್ ತಾನೇ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಡಿದ.

‘ಏನು ಗೊತ್ತಾ ಮಿತ್ರಾ? ನಮ್ಮ ಟಿಮ್‌ಲೇಸಿ ಇದಾನಲ್ಲ, ಅವನು ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷ್ಣು ಹೇಳ್ತೆ. ಅವನ ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಈ ಪ್ರೇಮದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಂಚಲಳೇ ಅಂತೆ! ಒಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ... ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ!’

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಿದ ಗೊತ್ತೆ? ಪಂಡಿತರೊಬ್ಬರು ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಪ್ರೇಮ ಕಷಾಯವನ್ನು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ತನ್ನ ಹುಡುಗಿಗೆ ಕುಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನಂತೆ. ಒಂದು ಗುಟ್ಟು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯ ಅಮರಿ ಉಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತಂತೆ! ಹಾ...ಗೇ, ಅವನ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಇದಾದ ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಲಗ್ನವಾಗಿಬಿಟ್ಟು ನೋಡು!’

ಅಮಾಯಕ ಹುಡುಗ ಚಂಕ್, ತನ್ನದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಬಡ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮುಗ್ಧ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಐಕಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಧೂರ್ತ ಬದಲಾಣೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ.

ಚಂಕ್‌ನ ಇಂಥ ಸರಳತೆಯೂ ಐಕಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಅವ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಶತ್ರು. ಇಂಥವನ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಚು ಮಾಡುವ ಸದವಕಾಶ ತಾನಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದಿದೆ. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಐಕಿ? ಎದುರಾಳಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿಬಿಡುವ ನಿಪುಣ ಸೇನಾಪತಿಯಂತೆ, ಐಕಿ, ಕಪಟ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

‘ನಾನು ಏನಂದುಕೊಂಡೆ ಗೊತ್ತಾ ಗೆಳೆಯಾ?’ ಇತ್ತ ಪ್ರೇಮೋತ್ಸಾಹಿ ಚಂಕ್‌ನ ಮುಗ್ಧ ಆಲಾಪ ಮುಂದುವರಿದೇ ಇತ್ತು— ‘ಹೀಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂಥ ಮದ್ದನ್ನೇನಾದರೂ ನೀನು ನಂಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾದನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀನಿ. ಹ ಹ ಹ ಹಾ! ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡು... ಯಾವ ಕುದುರೆಗಾಡೀನೂ ಬೇಡ ನನ್ನ ಹುಡುಗೀನ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಕ್ಕೆ!’

